

her i Landet være tilfredse med. Nu faa vi, saaledes som den højtærede Konseilspræsident antydede, en Forhandling herom med Finansudvalget, og, som sagt, haaber jeg, at alt, hvad der vedrørende disse Love kan udsættes og spares, ogsaa maa blive udsat og sparet, saa vi kunne se Tid og Lejlighed an.

Jeg skal nævne endnu et Punkt, hvor vi ere i god Samklang med den nuværende højtærede Regering, det er i Kampen imod Landstinget. Den ærede Ordfører for Reformpartiet (P. T. Nielsen) rettede et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident om, hvorledes han vilde stille sig overfor de kongevalgte i Landstinget, og den ærede Ordfører sagde, at han ønskede Klarhed paa dette Omraade. Jeg forstaaer saa udmærket, at den ærede Ordfører paa dette Omraade tørster efter Klarhed, thi den har han aldrig kunnet faa indenfor sit eget Parti. Hver Gang de tidligere Regeringschefer bleve spurgt derom, gik de altid udenom og gav altid en ubestemt, uklar, ulden Besked, ingen klar eller ren Besked. At Reformpartiets menige Medlemmer nu tørste efter at faa Klarhed, er saare naturligt, og jeg vil ogsaa haabe, at den højtærede Konseilspræsident paa dette Spørgsmaal vil give et klart og bestemt Svar, og det skulde glæde mig, om den nye Regering vil være rede til, om det er nødvendigt, at optage den Kamp med Landstinget, som de tidligere Regeringer bestandig ere bøjede udenom.

Jeg kan ogsaa fuldt ud samstemme med den højtærede Konseilspræsident, naar han udtalte, at han vil staa paa den almindelige Valgrets Grund, at Vælgerne skulde være den højeste politiske Domstol. Enhver Regering, ethvert Parti, der fuldt og klart stiller sig paa den almindelige Valgrets Grund, kan Socialdemokratiet forhandle og samarbejde med. Vi staa selv paa dette Grundlag, og det er ad denne Vej, vi ønske den Samfundsordning gennemført, vi have sat som vort Maal, og enhver, der kan være med paa den almindelige Valgret, kunne vi forhandle og samarbejde med. Lad det saa blive den almindelige Valgret, der afgør, hvorvidt vi naa dette Maal eller ikke. Og for øvrigt vil jeg sige til denne Regering, at paa alle Reformers Omraade, som virkelig gaa i demokratisk Retning, kan den ny Regering vente Socialdemokratiets Støtte og Hjælp, og særlig, hvor det drejer sig om at hjælpe Smaafolk, at skaffe Smaafolk i dette Land mere Mad, større Ret og højere Oplysning, skal

den altid finde Socialdemokratiet ved sin Side. Denne Regering kan sikkert belave sig paa store Vanskeligheder, den har stærke Modstandere, der lure paa Ministeriets Liv. Vi fik en lille Prøve ved at høre den ærede Ordfører for Reformpartiet (P. T. Nielsen). Hans Tale vidner om, at der er Uro, Uvejrs og Lyn i Luften — jeg har ikke længe, synes jeg, hørt noget, der i den Grad var slede ilde som netop den Tale, den ærede Ordfører for Reformpartiet nys holdt. Men Regeringen kan i saadanne Spørgsmaal som dem, jeg her har nævnt, paaregne Socialdemokratiets kraftige, og jeg vil føje til loyale, Støtte. Med disse Ord og under disse Forudsætninger hilser jeg den ny Regering velkommen og ønsker, at den maa faa Held med at lede Landets Politik saavel udad som indad.

Røde: At den foreliggende politiske Situation er ganske udenfor det normale, viser sig allerede i den ydre Form for denne Forhandling derigennem, at den, der staa som Ordfører for det Parti, hvoraf Regeringen er udgaaet, ikke faar Ordet først her i Salen, men efter sin Gruppens Plads først som Nr. 3. Jeg har vistnok, tror jeg at turde sige, den Ære at tale paa det mindste Regeringspartis Vegne, der findes i Europa. Det er ganske unormalt. Dette Regeringsparti er ikke i Kamp med Folketinget, thi da vilde det ikke være noget unormalt, men det er et Parti, der først og fremmest staa paa Flertalskravet. Naar da dette har kunnet ske, er der for mig ligesom for de Herrer, der tidligere have talt, Anledning til at vende et Øjeblik tilbage til de Begivenheder, der have medført dette Ministeriums Dannelse.

Jeg skal nu straks sige til Medlemmerne af det nydannede Højreparti, at det ikke er min Hensigt at rippe op i de smertelige Forhandlinger, der førtes i de Dage, da Ministeriet Holstein faldt, men jeg vil have Lov til ligesom Ordføreren for „de 27“ at fastslaa, at det, der er sket, er dette, at Parlamentarismen fra alle Sider her i Salen er anerkendt Statskik. Det er ejendommeligt, at i selve den Tale, der medførte Vendingen, udtalte det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted): „Vi leve under Parlamentarismen i Øjeblikket, det er sandt, men anerkendt Statsform er den ikke, det er den først, naar samtlige politiske Partier anerkende den, men det gøre de ikke for Tiden.“ Saaledes sagde det ærede Medlem fra Odense Amts 2den Valgkreds, og han be-